

העולם הזה

חוב נליקטון 8, תל-אביב, סלפון 26785.
 ת. ד. 136. מען למברקים: "עולמפרט".
 הסוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
 דפוס משה שחם בע"מ, ת"א, סל. 31139.
 ההפצה: דוד סופר ובניו, תל-אביב.
 המערכת איננה אחראית לתוכן הסודעות.

העתון הנקרא ביותר במדינה

העורך הראשי:

אורי אבנרי

ראש המערכת:

שלום כחו

עורך משנה:

דוב איתן

עורך כיתוב:

מקסים נילו

כתב ראשי:

אלי תבור

צלם המערכת:

דויד אוסר

חברי המערכת:

נורית בתייער, שייע נלור, לילי גלילי, דויד חורוביץ, רותי ורד, יוסף אברהם, אביבה ססו, אבנר סרי, שמעון צבר, עטוס קינו, סילבי ששת.

העתון הנקרא ביותר במדינה

מס' 4

הברנש המסוכן

מאת פטר טשייני

לאמי קושן, הבלש הפדראלי, הופך עולם ומלואו ברדיפה אחר חבורת גאונסטרים, וזוכה לא רק בכינוי ה"ברנש המסוכן", אלא גם בכמה וכמה "חתיכות" ראויות להכבוד...

מחיר כל ספריים 1.50 ל"י הפצה ראשית: מזרחי אלנבי 60, תל-אביב סלפון 64755.

המנוי

קיבלת חשבונו, נא פרע אותו בהקדם.

ספר השבוע של "מועדון הספר הטוב"

השמים אדומים

מאת

ז'וזפה ברטו

"השמים אדומים" — סיפור פשוט וכן המגלה ללא רכרוכי רחמים תאורי מציאות אימה ולבטי אהבה ושנאה, יאוש ותקוה של צעירים אובדי עצות הנאבקים בכל כוחם להתחזק מעמד בעיר אשר זועת המל-חמה כיבו בה כל ניצוץ של מוסר ואמונה.

מחיר מול 2.50 ל"י הרוכש 6 ספרים מספרי "מועדון הספר הטוב" יזכה בפרס — ספר שטרבו 7.50 ל"י — חינוס. ההפצה הראשית מזרחי אלנבי 60, ת"א, סל. 64755

לילי גלילי

מייחסים לי גם את גילוי אמריקה, גילוח ראש, השתקקות במינור בודהיסטי ונטילת מעיל חורפי משומש מעמוס קינן בפאריס. אני משתמש בהזדמנות זו כדי להזים שמיר עות אלו. לא אני גיליתי את אמריקה, לא השתקעתי במינור בודהיסטי אלא למספר ימים בלבד, ולא גילחתי למטרה זו את שיער ראשי. להיפך, בתקופת מסעו באסיה גידלתי אפילו זקן, ומה ששייך למעיל החורפי של קינן, יש בידי קבלה שלשחתי לו את המעיל בדואר-אחיר ואפילו החורתי לו 400 פראנק ששילם (לדבריו) בבית-המכס הצרפתי, כשקיבל בחזרה את המעיל ה- מרוסס.

***

ההחלטה לפרוש ממערכת הארץ ולעבור למערכת העולם הזה, לא היתה החלטה פתאומית ופזיזה. זמן רב הפכתי ברעיון זה, וכשגליתתי את הדבר לכמה מידידי אמרו לי: "מה יצא לך מזה? למה לך להחליף מקום-עבודה מכובד והגון בעתון כמו הארץ, שמתחייבים אליו בכבוד בכל מקום, אפילו בממשלה, וללכת לשבועון לוחם, שכל היום אין לו מה לעשות אלא לזרוק לאני שים את האמת בפנים? ולמה זוכה השבועון הזה כתמורה לאמת? וזרקום עליי פצצות, מכים את עורכיו, גונבים לו את

המאמר, שפורסם לפני שבועיים בטורו של שמעון צבר ביומון הארץ, ושא שם תמים: "שדה התעופה בלוד". מאמר זה סיפר כיצד עזב העתונאי שמעון צבר את הארץ, בדרכו אל העולם הגדול. דוד אחד שאל אותו: "אתה יודע מהו העולם הזה? הרי זה בוגגל שורץ אריות!! אבל לך ודבר עם עקשן!"

הקוראים, הרגילים לראות במאמרי צבר דברי-הומור, לא תיארנו לעצמם כי הפעם העניין רציני. במאמר חסרו רק סימני ה- דפוס הנכונים. כי מה ששמעון צבר ניסה לתאר הוא כיצד הוא עזב את הארץ, ועזב אל הגיוגל של העולם הזה. היה זה מאמר פרידה.

מזה שבועיים הצטרף צבר אל מערכת העולם הזה הוא יכתוב מדור שבועי, שיא את השם קוצו של צבר, שם שהתנוסס בשעתו על ספר הקאריקטורות שלו.

***

על המניעים להחלטתו זו, כותב שמעון צבר:

כחבר חדש במערכת העולם הזה, הוטל עלי להציג את עצמי לפניך, וזה מביא אותי קצת במבוכה. במקום עבודתי הקודם, במערכת הארץ, לא זרקו אותי מעולם טרף

צבר המזוקן (שמאל) בסינאפורה, בחברת סוכבר-עולם אחרים

לפני הקורא. לא דרשו ממני להסיר בפניו את הכובע ולקרוא לו בשם קורא יקר. האמן לי שהייתי מוכן להתר על הכבוד. הייתי מבכר לעשות את עבודתי בשקט בע' מוד 21, ולהשאיר את המיקרופון בידי ה- אמונות של שלום כהן. אבל העורך עומד כל הזמן מאחורי ודוחף אותי במרפקו (ברגע זה גם נתן לי בעיטה מתחת לשולחן) להזיז כיר לי את אוהרתה, שאם לא אתהג כלפיך בנימוס הראוי, ישלח אותי חזרה למקום ממנו באתי.

המקום ממנו באתי, הוא היומון הארץ. השתתפתי ביומון זה כבעל מדור קבוע כתוב ומצויר, בכל גליון של ערב שבת, שנשא את השם בעיני צבר. במשך שש שנים כיסיתי ארועים, השקפתי על מוסדות, וליי יחיתי הישגים חלוציים לבית-הקברות, כשענייני זולגות דמעות-תנין. כשיבש נאד הדמ' עות, שיניתי את שם הטור מבעיני צבר לצבר המעופף ויצאתי להקיף את העולם. בשני מסעות צמודים חציתי ארבע יבשות וסך כולל של 40 מדינות, אם נעשה חשבון עגול.

בהזדמנות זו גיליתי באמריקה שבט פריי מיטיבי שעדיין לא משתמש בפרימוס ועברתי בתעלת-סואץ, מיבצע שניסה להגשים בזמנו רפי נלסון, בשליחות העולם הזה. כשחזרתי ארצה, הגיעו לאיוני שמועות ש-

המיכתבים מתיבת-הדואר ואנו כבר לא רוי צים לדבר על החטיפות. למה לך להכניס ראש בריא למיטה חולה? צרות אתה מתפש לך? לו היו מפטרים אותך, היינו מבינים. אבל סתם כך, ובלי פצוים?"

אין לי שום דבר נגד עתון הארץ. מה יש מה לדבר? עתון הגון, מכיבד וסולידרי. הצרה היא, שהוא כל-כך הגון, מכובד וסולידרי, שאני מרגיש שם קצת לא נעים. אני דומה בעיני עצמי לפרעוש במלון אנדיה. כל אחד יודע שפרעוש הגון, המכי בד את עצמו, לא מתגורר במלון-פאר כמו אנדיה. איפה שמולפים דידיטי פעמיים ביום. מרעוש זקוק לפרחה של כלב, יהיה זה כלב רועים המדריך את העדר, כלב-שמירה ה- נוכח על גנבים, כלב סאן-ברנרדי עם בקי בוק ברנדי תלוי על צוארו, המציל נפשות גזעות בשלג, או כלב מאולף המנחה עיור בדרך תחתים.

***

בשמך ובשם כל חברי המערכת: בריד הבא.

על כפי

מכתבים

איש השנה הרב טליראני, שהצליח להוכיח כי יכולים ומסוגלים אנו להיות נדרים גם כניל השמונים -- עד מאה ועשרים -- בניגוד לחוות-הרעת של מוסחי הרפואה, יצחק גנני, תל-אביב

הקורא גנני טועה. לפי מחקר רפואי שבועע לא מכבר בארצות-הברית, חלק גדול מן ה- קשישים מעל לגיל 80 שנבדקו, נהנו מחיי אישות מלאים.

... רוב יוסף. אפילו אין הוא צורך במאה אחוז, כפי שסתבר סטאטרכם המצוי

יוו והשקול (העולם הזה 1104), הרי יש להעלות על נס אדם המעז להגיר את האמת. גם כשהיא פוגעת בחברו למיפלנה. שרגא ברלס, רמת-גן

מכירת ז'בוטינסקי ... יותר מכל מצאו חן בעיני התוסנה לבית-הנשיא והסאריסכר בכרו של זאב ז'בוטינסקי. לבנו היחיד יש עכשיו סיכוי (קלוש) להופיע במקום ה-50 או ה-60 ברשימת סמא"י לכנסת הבאה.

א. הרנובה, חיפה ... ברצוני להגביה לכל יוסי, שבירתה"